

بیانیه کانون روزنامه نگاران و نویسندگان برای آزادی درباره‌ی "انتخابات"

دهمین دوره‌ی "انتخابات" ریاست جمهوری در شرایطی برگزار می‌شود که از یک سو فاصله‌ی طبقاتی، فقر، اعتیاد و بیکاری به طور چشمگیری رو به افزایش است و از سوی دیگر فساد و چپاولگری مسئولان نظام حاکم، بر جامعه‌ی ایران سایه افکنده است و بدین سان ساختار اجتماعی کشور ایران رو به نابودی است. نظام جمهوری اسلامی ایران، پس از سی سال سرکوب عریان، زندان، اعدام، شکنجه و ... هرگز نتوانسته است جنبش‌های اجتماعی را مهار و کنترل کند و همواره مبارزات و اعتراض‌گری مردم ایران، خبرساز رسانه‌های گروهی جهان بوده است.

در چنین شرایطی، با توجه به حضور نهادهای استبدادی همچون شورای نگهبان و ولی فقیه، مفهوم انتخابات در چارچوب نظام جمهوری اسلامی ایران، معنا ندارد. با نیم‌نگاهی به تبلیغات انتخاباتی! نامزدهای ریاست جمهوری به آسانی می‌توان به عمق فریبکاری آنان پی برد که هر چهار سال یک بار با شکل‌های گوناگون تکرار می‌شود، تجربه نشان داده است که هر کدام از نامزدها در هر دوره‌ای در سرکوب مردم ایران در سه دهه‌ی گذشته سهم بسزایی داشته‌اند و رویپردازی آنها در قالب شعارهای تبلیغاتی، چیزی جز عوامفریبی و کشاندن مردم به پای صندوق‌های رأی نیست.

به طور کلی، انتخابات در کشورهایی که روابط کارمزدی و استثمار بر آن حاکم است، ابزاری است برای حفظ منافع هیأت حاکمه و فرآیند آن جز تحقیر انسان نیست، تا روزی که حق انتخاب شدن تحقق نیافته است، انتخاب کردن کاریکاتوری بیش نیست، در نتیجه عرصه‌ی مبارزه و روشنگری در مورد "انتخابات" نیز ادامه خواهد داشت و هرگز هیچ آزادیخواهی در این نوع خیمه شب بازی‌ها مشارکت نخواهد کرد.

کانون روزنامه نگاران و نویسندگان برای آزادی بر این باور است که جا به جایی افراد در یک سیستم توتالیتر هیچ تغییری در ماهیت آن سیستم ایجاد نمی‌کند، ماهیت و عملکرد همه‌ی روسای جمهور در ایران در جهت حفظ منافع همین سیستم یا نظام بوده و هست و کارکرد مقوله‌ی "انتخابات" حفظ و تثبیت نظم موجود است.

کانون روزنامه نگاران و نویسندگان برای آزادی، با تکیه بر واقعیت‌های سی سال گذشته و تجربه‌ی ده دوره "انتخابات" ریاست جمهوری ایران، یقین دارد که با شوه‌های انتخاباتی و چهره سازی‌های دروغین، تغییری در وضع موجود و اوضاع مردم ستمدیده‌ی ایران به وجود نخواهد آمد، تنها مسیر تغییرگری، مبارزه‌ی مردم با همه‌ی ارکان و جناح بندی‌های جمهوری اسلامی است؛ در نتیجه فضای انتخاباتی، فقط شرایطی است که مبارزان می‌توانند به افشای روابط نابرابر جامعه و ساختارهای سرکوب و سانسور پردازند. باشد که فرآیند این روشنگری، راه مبارزه را برای مردم هموارتر سازد.

کانون روزنامه نگاران و نویسندگان برای آزادی
زنده باد آزادی!

۹ یونی ۲۰۰۹ (۱۹ خرداد ۱۳۸۸)